

نابری های منطقه ای، چالش کلیدی توسعه یافتگی روستایی

زینب اسدی^۱، منصور غنیان^۲ و مسلم سواری^۳

- ۱- دانش آموخته کارشناسی ارشد توسعه روستایی، دانشگاه علوم کشاورزی و منابع طبیعی خوزستان (zeinabasadi3009@gmail.com)
- ۲- دانشیار گروه ترویج و آموزش کشاورزی، دانشگاه علوم کشاورزی و منابع طبیعی خوزستان، اهواز، ایران
- ۳- استادیار گروه ترویج و آموزش کشاورزی، دانشگاه علوم کشاورزی و منابع طبیعی خوزستان، اهواز، ایران

چکیده

یکی از ویژگی های کشورهای در حال توسعه، تمرکز شدید و عدم تعادل است. زیرا تمام امکانات، خدمات و قدرت در یک یا چند منطقه تمرکز می یابد و سایر مناطق به صورت حاشیه ای عمل می نمایند. برای ایجاد تعادل و برابری، بحث برنامه ریزی منطقه ای مطرح بوده و توسعه یافتگی به عنوان یک مؤلفه اصلی در برنامه ریزی منطقه ای محسوب شده است. بنابراین توجه برنامه ریزان به این مورد بسیار بالا می باشد. برای دستیابی به سطح بالای کیفیت زندگی، توجه به توسعه یافتگی مناطق یک امر ضروری است. در برنامه ریزی منطقه ای، بررسی و شناخت وضعیت سطوح مختلف جغرافیایی، قابلیت و تنگناهای آن ها از اهمیت ویژه ای برخوردار است. امروزه آگاهی از نقاط قوت و ضعف نواحی جهت ارائه طرح ها، برنامه ها و سیاست گذاری ها لازم است. در این راستا استفاده از شاخص های اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی، کلیدی، بهداشتی و غیره می تواند معیاری مناسب برای تعیین جایگاه نواحی از نظر توسعه یافتگی باشد، آمایش سرزمین به عنوان یک سند بالادستی زمینه اصلی تهیه برنامه های توسعه اقتصادی، اجتماعی منطقه ای را فراهم می آورد و ابزار اصلی تلفیق برنامه ریزی های اقتصادی و اجتماعی با برنامه ریزی های فیزیکی و فضایی خواهد بود. کاهش نابرابری ها و گسترش عدالت سرزمینی در بستر گفتمان توسعه، اهمیت مطالعات آمایش سرزمین را دو چندان می کند. این پژوهش که به روش مروری و با استفاده از منابع کتابخانه ای و سایت های اینترنتی تهیه شده تلاش دارد با ذکر مفهوم نابرابری های منطقه ای چالش کلیدی توسعه یافتگی روستایی را ارائه نماید.

واژه های کلیدی: توسعه روستایی، توسعه متوازن، برنامه ریزی منطقه ای، آمایش سرزمین